

حرف آخر

کتاب شریان مکران نوشته آقای مهدی قزلی توسط انتشارات جام جم منتشر شده است. حالاکه برای نوشتن یادداشت، بار دیگر به متن کتاب رجوع و مرورش کردم، دلم می‌خواهد یک بار دیگر کامل از «بای بسم الله» تا «تای تمت» آن را بخوانم. جزئیات در این کتاب، بسیار دقیق و دلنشین است؛ وقتی می‌خوانی اش همه چیز واقعی و محسوس می‌شود و تصور نسبتاً کاملی از آنچه رخ داده، در ذهن پیدامی‌کند. این یادداشت کوتاه، حتی گوشه‌ای از محتوای خوب کتاب را بازنمایی نکرده است؛ پیشنهاد می‌کنم حتماً خودتان «شریان مکران» را بخوانید.

مشخصات فنی این طرح، از صفر تا صد در داخل تولیدکنیم. یک همکاری و هم‌افزایی در حلقه‌های مختلف این زنجیره لازم بود. فولاد مبارکه اصفهان که بخش تولید تختال و اسلب را داشت، حلقه اول بود. حلقه دوم فولاد اکسین بود که تختال را به ورق تبدیل می‌کرد. در حلقه سوم لوله‌سازی اهواز، صفا و ماهشهر، البته با حضور بخش خصوصی در کنارشان، توانستند که این خلأ بزرگ را رفع کنند و لوله تأمین شد. بعد از آن، با اعتماد به نفس ایجاد شده، گام‌های بعدی برای تأمین اقلام دیگر برداشته شد؛ از جمله پمپ‌های اصلی، شیرآلات بزرگ، ادوات ابزار دقیق، ادوات کنترلی، ادوات برقی و ترانس‌های بزرگ. همه اینها در داخل، توسط شرکت‌های سازنده تولید شد، با به‌کارگیری مجموعه وسیعی از پیمانکاران اجرایی کشور.^(۱)

۱. شریان مکران صفحه ۵۷